

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118210743
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3118210743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 1, Žilina, IČO: 31575951 proti žalovanej U. C., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom XX. P. XXXX/XX, H., štátnej občanke Z., o zaplatenie 247,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.2019, č. k. 18Csp/168/2018-84, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdzuje.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 217,95 eur spolu s úrokom 17,9 % ročne zo sumy istiny 167,26 eur za obdobie od 30.11.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy istiny 167,26 eur za obdobie od 30.11.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti 50,69 eur (217,95 eur - 167,26 eur) pripadajúcej na úrok a úrok z omeškania z dlžnej istiny žalobu zamietol (výrok II.), pretože časť žalovanej sumy vo výške 50,69 eur predstavuje vyčíslený úrok, z ktorého úrok ani úrok z omeškania nepatrí. Úrok je sám príslušenstvom pohľadávky, a preto nemôže k nemu patriť ďalšie príslušenstvo v podobe úroku a úroku z omeškania, konštatoval súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie 30 eur žalovanej z titulu poplatkov za 3 upomienky zaslané žalovanej pre jej omeškание, pretože takto dohodnutú odplatu za upomienku považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu prvej inštancie poplatky za upomienky vo výške 10 eur za každú nevystihujú možné reálne náklady, predstavujú v prevažnej miere sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností riadne a včas v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, na čo slúžia iné právne inštitúty. Ich výška by mala zodpovedať nákladom dodávateľa za ich realizáciu, nemala by slúžiť na získavanie majetkového prospechu. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, uzavrel súd prvej inštancie. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 2 CSP vychádzajúc z pomeru úspechu strán v spore a v konaní úspešnejšiemu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,8 %.

2. Proti rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia žaloby v tejto časti. Bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu úrok z omeškania zo zmluvného úroku ku dňu zosplatenia je nárokom, ktorý predpokladá aj ust. § 497 Obchodného zákonníka a žiadne zákonné ustanovenie tento nárok svojim znením nespochybňuje. K nároku na úrok z omeškania zo

zmluvného úroku vyčísleného ku dňu zosplatnenia úveru žalobca poukázal na rozhodnutia viacerých súdov SR, ktoré citoval. Žalobca nesúhlasil ani s nedôvodnosťou poplatkov za upomienky a uviedol, že sa jedná o poplatok bežný v bankovej praxi v SR a Národná banka doposiaľ voči žiadnej banke nenamietala neprímeranosť výšky poplatkov za upomienky. Tieto poplatky nemožno posudzovať len cez vecné náklady na upomienku, ale je potrebné zohľadniť, že funkciou poplatku za upomienku je aj motivácia dlžníka k zaplateniu dlhu, t.j. aby neplnenie dlhu bolo pre dlžníka nevýhodné. Žalobca zdôraznil, že poplatok za upomienku je opodstatnený len v prípade, keď dlžník poruší povinnosť úver riadne splácať.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dlh zaplatila a predložila o tom potvrdenie o platbe, pričom jej v banke mali uviesť, že jej platbou je všetko vyrovnané.

4. Žalobca na to uviedol, že eviduje platbu žalovanej vo výške 247,95 eur zo dňa 24.1.2019, no napriek tomu na odvolaní trvá.

5. Žalovaná v reakcii opakovane uviedla, že súdom určenú sumu 247,95 eur zaplatila a aj keď jej v banke tvrdili, že je tým všetko vyrovnané, o polhodinu jej telefonicky oznámili, že by mala doplatiť okolo 23 eur a potom môžu zrušiť účet. Túto sumu nezaplatila, pretože nemala vyjadrenie zo súdu. Pokiaľ však odvolací súd žalobcovi prizná aj ďalšiu sumu, túto bola žalovaná ochotná zaplatiť.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Žalobca v odvolaní v prvom rade namieta nesprávny záver súdu prvej inštancie o neprípustnosti úroku z omeškania zo zmluvného úroku. Táto námietka nie je dôvodná a právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie bolo v tomto smere správne. Úroky ako odplata za poskytnutie peňazí sú podľa § 121 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> príslušenstvom pohľadávky. Prítom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Z ust. § 121 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročenie úrokov je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994 <<http://merit.slv.cz/6Obdo4/1994>>). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že právny predpis veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

8. Ohľadom uvedenej otázky má odvolací súd vedomosť o rozhodnutí tunajšieho súdu citovanom žalobcom a založenom na odlišnom právnom názore podporujúcom názor odvolateľa. Z hľadiska rozhodovacej praxe odvolacieho súdu sa však jedná o ojedinelé rozhodnutie v inak ustálenej rozhodovacej praxi tunajšieho súdu súladnej s právnym záverom, že nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ nevzniká pri omeškaní s plnením príslušenstva, teda ani pri omeškaní s platením úroku.

9. Opodstatnená nebola ani ďalšia odvolacia námietka týkajúca sa poplatku za upomienku, ktorý vo výške 10 eur za jednu upomienku posúdil súd prvej inštancie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolateľom, že motivácia dlžníka k riadnemu plneniu odôvodňuje, aby poplatok za upomienku bol účtovaný aj vo výške jednoznačne presahujúcej vecné náklady na upomienku. Záujem na riadnom plnení dlžníka je nepochybne opodstatnený a riadne plnenie dlhu je dôvodné od dlžníka vyžadovať vždy. Sankčne alebo hrozbou sankcie však majú na dlžníka pôsobiť tie právne prostriedky, ktoré sú pre tento účel určené ako napríklad úrok z omeškania alebo zosplatnenie dlhu dohodnutého v splátkach. Nie je dôvodné, aby sa sankčná funkcia skrývala do inštitútov, ktoré majú primárne iný účel. Ako tu prejednávaná upomienka, ktorej funkciou je upozornenie dlžníka na omeškanie a prípadne na možné následky s tým spojené. Je samozrejme dôvodné, aby náklady s upomienkou spojené dlžník veriteľovi nahradil, ale nie je dôvod, aby v poplatku za upomienku bola ako podstatná zložka peňažná sankcia. Takouto praktickou by bol rozsah sankcií za omeškanie skryto zvyšovaný.

Napokon aj poplatok za upomienku vo výške blízkej vecným nákladom veriteľa na jej realizáciu pôsobí na dlžníka motivujúco k plneniu, pretože aj v takejto prijateľnej výške predstavuje finančnú záťaž dlžníka, ktorú by pri riadnom plnení vynaložiť inak nemusel. Vzhľadom na uvedené bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie správne aj v časti zamietnutia nároku na poplatky za upomienky, ktoré v žalobcom žiadanej výške predstavovali neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na tom nič nemení ani skutočnosť, ak by obdobné poplatky za upomienky účtovali aj ostatné banky v SR, ako na to poukazuje žalobca. Súčasne sa odvolací súd nestotožňuje s názorom, že poplatok za upomienku predstavuje cenu hlavného plnenia za bankový produkt, ktorá by nepodliehala prieskumu z hľadiska prijateľnosti zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Upomienka pre omeškanie rozhodne nie je hlavným plnením zo žiadneho bankového produktu.

10. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

11. Žalovaná tak nie je zo zmluvného vzťahu, ktorý bol predmetom tohto konania povinná platiť žalobcovi viac, ako rozhodol súd prvej inštancie, t.j.:

- istinu 217,95 eur,

- úrok 17,9 % ročne zo sumy istiny 167,26 eur za obdobie od 30.11.2018 do zaplatenia, čo pri zaplatení dňa 24.1.2019 predstavuje sumu 4,59 eur,

- úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy istiny 167,26 eur za obdobie od 30.11.2018 do zaplatenia, čo pri zaplatení dňa 24.1.2019 predstavuje sumu 1,28 eur. Spolu teda 223,82 eur. Nad rámec uvedeného bude už len povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi trovy konania, ktoré boli žalobcovi priznané v rozsahu 75,8 %. O presnej peňažnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v ďalšom konaní samostatným uznesením a až po jeho doručení bude namieste ich zaplatenie podľa predmetného uznesenia.

12. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).